

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Secvnda Pars Mirabilis Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar

Puente, Luis de la

Pragæ, 1688

Caput XXVI. Utilissimæ quædam devotiones & preces, quas ex cœlo
haustas, nos hæc admirabilis Virgo docuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38666

Interea me Deus est allocutus, & dixit mihi: Noli cogitare Anima, id quod vidi-
sti esse prænuntium magnæ cœlulpiam af-
flictionis, quam à te nunc velim specia-
liter tolerari, sed fuisse tantum disposi-
tionem ac inventionem meam, ut offre-
ndo te, prout fecisti, ad patiendum
cum omni resignatione, crescas in co-
dem amore, & merito amphorum spiri-
tualium emolumentorum. Atque ut vi-
deas, quid sis modò affectu, veni mecum.

CAPUT XXVI.

Utilissimæ quædam devotiones & preces, quas ex
cœlo haustas, nos hæc admirabilis Virgo docuit.

Antequam ad alios sublimio-
res, magisque reconditos,
tum dogmaticæ, tum my-
stica doctrinæ, modos pro-
grediamur, quam nobis hæc
magna, tantopere à Deo il-
luminata mulier conscripsit, atq; deinceps ad
ingens animarum commodum pertractabi-
mus, visum mihi fuit, exemplis & monitis
moralibus, que commemorata sunt, subjunge-
re piæ præxes & preces, quas Dominus, &
benedicta ejus Mater, hanc Virginem docuerunt,
tanquam efficacissimas ad placandam Divi-
nam indignationem, atq; ita obtinendum ab
immensa Dei misericordia, convenientis omni-
um nostrarum necessitatium remedium. Pla-
ceas ejusdem Majestati propter semeipsum nos
confortare, ac disponere, ut eas exercemus,
dicamusq; cæ preparatione ac dispositione, que
ex parte nostra requiritur: hoc enim modo, sic
ut prudenti & debitâ pietate credimus, fuisse
ad communem utilitatem dictatas à cœlo, ita
à Divina Majestate sperare possumus, fore, ut
ea, que illis fuerunt promissa, videamus com-
pleta in effectibus prosperrimis, pro nostris ani-
mabus. Exorditur autem Venerabilis Marina
hoc argumentum dicendo.

Dum mea anima eliceret vehementes
affectus, & ardentia desideria, conforman-
di se in omnibus rebus, magnis & parvis,
cujuscunque modi essent & conditionis,
cum Dei voluntate, offerendo ipsi quid-
quid poteram, meam vitam, meam ani-

mam, & quæcunq; à Divina bonitate ac-
ceperam, dixi meo Domino: Quid faci-
am, mi Deus, ut à tua misericordia obti-
neam tantum bonum, quod omnibus vi-
ribus, & toto corde tantopere exopto?
Volo, mi Domine, bonâ tuâ veniâ, adire
tuam Sanctissimam Matrem, rogatura
ipsam & obsecratura, quantum potero, ut
mihi dicat, méque doceat, quomodo id
mihi sit faciendum, qualiter petendum,
quod pro me tanti est momenti, & cor
meum tam impensè desiderat. Perge fe-
liciter, dixit mihi tum Dominus, magna
cum benevolentia, & benignitate. Hoc
audio me quanto cyrus, & ferventi affectu
contuli ad Celsissimam Reginam Domi-
nam nostram, atque coram ea me proster-
nens dixi illi quā humillimè: Sacratissi-
ma Domina mea, Mater Dei, supplex te
oro, ut me doceas, quâ ratione, qualiter,
per quem, & quibus verbis mihi à meo
Deo sit petendum, quod mea anima tam
vehementer cupit, & est, ut me in omni-
bus conformem cum Divina voluntate.
Summa illa Domina audivit, hilari & be-
nigno vultu, meas preces ac petitionem,
dixitq; mihi amantissimè: Expecta, Ani-
ma, expecta nunc modicum, es enim quo-
dammodo absorpta à tuo affectu. Conti-
cuit paululum, & mihi, quia adçò à meis
desideriis impellebar, videbatur tempus
longum, quo Celsissima hæc Regina dif-
ferebat responsum. Deinde, postquam,

ut

ut existimo, illud negotium contulisset cū Deo, sic mihi cum tenerissimo amore dixit: Anima, audivi tuas ardentes preces & petitionem, cui respondens, dico tibi, te, dum magnus Deus noster & Dominus in tuo corde excitabit desideria, quæ nunc habes, debere eorum impletionem petere his verbis:

Domine mi Deus,, humiliter te obsero, per illum admirabilem , & excellētissimum actum charitatis, quem hominis causā eo ipso momento elicuisti, quo in visceribus Mariæ Virginis assumplisti carnē humanam, ut mihi concedas hanc misericordiam, quam à te peto, & suppliciter flagito, ut tibi cum ea placeam, serviam, tēque ex corde amem.

Hæc est oratio , quam me docuit ista magna Domina ; hoc medium, quod mihi dedit tanquam efficacissimum , ad consequendum complementum desideriorum, quibus anhelamus ad magnum lumen & cognitionem, ut intelligamus, quidquid est conforme sanctissimæ Dei voluntati, & cedit ad majorem ipsius gloriam ac beneplacitum, quibuscque optamus gratiam, ad exequendum & opere præstandum, quod nobis divinum istud lumen dictaverit, nōisque docuerit. Licet verò ista admirabilis devotione & oratio peculiarem suam vim habeat, ad prædictos favores & gratias obtinendas, in gravibus & abstrusis, ac singularibus materijs spiritualibus earum animarum, quæ à Deo dicuntur viâ extraordinariâ; dixit mihi nihilominus eadem magna Domina, fore etiam efficacem, & miros habituram effectus, in qualicunq; persona, quæ eam adhibuerit, ad petendum à Deo, quidquid concernit salutem, & maiorem profectum animæ , atque pro necessitatibus, & specialibus periculis animæ & corporis; ac denique pro omnibus rebus temporalibus , quæ non sint futuræ contrariae divino obsequio. Deus sit in æternum benedictus; qui sicut nobis ex sua infinita bonitate tam libenter confert beneficia. ita quoque nos docet varios modos, ut ea ex liberali ejusdem manu accipiamus. Deo gratias. Amen.

Hactenus Venerabilis Marina. Ut autem

pie anima, qua hanc devotionem volauerint exercere, possint excitari ad fervorem, per cognitionem hujus heroici actus , quem Christus Dominus noster & Servator, in primo sue incarnationis instanti elicuit, explicabo illum breviter, imbuendo simplices, & literatum expertes personas, notissimam accommodatam carnam captiui, de sublimissimo medio, quod assumunt, ad impetrandum à Deo, quod desiderant.

Eo ipso momento, quo in purissimis visceribus Virginis Domina nostræ, Verbum Divinum, aeternus Dei Filius, induit naturam nostram, & est formatus Christus versus Deo & homo, statim illa anima hujus Divini Redemptoris nostri fuit tam illuminata ac beatificata, quam est modus, & erit per totam aeternitatem. Cognovit, licet quoad naturalia esset opus suum Patris aeterni, ex mera tamen ejusdem infinita bonitate, esse hominis uniri cum Ego Dei, & existere in sua persona Hominem sicut Deum. Vedit quantum ob hoc beneficium esset obligata Deo, & pari admiratione, deuotio, ac amore satisfecit pro omnibus, quæ se accipisse agnoscet. Nunquam fuit factum, neque fieri potuit, ut Dominus Deus noster perfectè ab ulla creatura honoraretur: quandoquidem etiam supremus omnis Seraphinus, et si millies mille vicibus evaderet exalentior, semper tanquam pura creatura mantinet limitatus, minimèque sufficiens ad bonum, dum perfectè Creatorem, qui est infinitus. Solus Homo Deus, ut est amabilissimus Dominus noster Christus Jesus, potuit excedere omnium creaturarum debitum, & plenè honorare Divinam Majestatem , quia illi inservient tanquam dotibus preditus infinita ac Divina dignitatis.

Inter has notitias, & affectus ineffabilis Christi Domini Delicij nostri, videt simul idem Dominus, summum istud mysterium fuisse perfectum, ut obediendo suo Patri aeterno, quem admodum erat Princeps generis humani, esset quoque Redemptor. Cognovit peccatum adam, ad nos omnes derivatum, excepti sunt Sanctissimâ Genitrix, & omnia catergata, que sunt commissa, & committentia, quæ ad durabit mundus. Vedit, à Divinis Iugis fulminari communis damnationis sententiam, quam tantum preiosissimus ipsius redire poterat, & innocentissimus sanguis, p[ro]p[ter]a

nobis peccatoribus effusus : atque eadem charitate , quā amabat suum Patrem , amavit nos omnes simul , & singulos divisi , adē ut ex intimo affectu pro redimendis nobis obtulerit , quidquid ab eodem instanti egit & sustinuit , usquedam expiraret in cruce . Hac est summa eorum , que ille actus continet . Idem Dominus nobis dedit lumen , ut ex infinitis , que includit , vel uiram atomum aliquatenus asse quamur : subito namque nobis facile creditur , nihil nobis ab ipsis benignitate negandum esse , si quid per illum cum debita preparazione petamus , & postudemus . Gloriasit in eternum tam amans Redemptori , atque aeterno ejusdem Patri , à quo nobis est datus . Pergit nostra Virgo referre aliam hujus generis devotionem , magis que gratiosas , tametsi breviores , conueniorat circumstantias .

Colliquebam inter ardentissimos affectus , ortos ex profunda meæ vilitatis cognitione , quam Deus meæ animæ suggerebat , & quā habita agnoscetam , milles mihi inesse imperfectiones , dicebamus que Deo : Mi Deus , vides hic peccatricem , perditam , ingratam , omnibus refertam defectibus ac miserijs , indignam , quaeroram divino tuo compareat conspectu . Obscero te per . Et postquam hue perveni , nescio quomodo , subsistebam , ut non auderem ultraius progredi . Tandem sum conata prosequi meam orationem , ac dixi : Obscero te per illam horam , quā , pendens in cruce , tradidisti tuum spiritum in manus Patris tui æterni , ut . Tum Dominus quodam gestu , summam indicante majestatem & charitatem , interrupta mea verba , dicendo : Tace , Anima , tace . Hoc tibi soli serva . Verè enim tibi dico , te hac viâ assicuratam , quidquid volueris , & nihil esse , quod ista petitione non obtineatur : usquead eo est efficax , & auribus meis accepta . Id mihi Dominus dixit ; qui benedicatur & laudetur . Amen .

Quanquam primus ille actus charitatis , de quo suprà differimus , per quem se dilectissimus Dominus noster , pro tanta sui Patrii eterni gloria , cum tanto suo impendo , pro tanta nostra utilitate , obrulit ad crucem , ut nos redimeret , fuerit tam admirabilis & stu-

Vite Mar. de Ezcobar pars II.

pendus , quām à nobis est expositus ; non fuit tamen inferior postremus iste actus vita mortalis , quo in eadem cruce , completo jam negotio redemptionis nostra , in manus aeterni sui Patris suum spiritum commendarvit . Nam Divinus hic Servator noster magis acquiescens , quid summā , quā fieri potuit , perfectione glorificaverit suum Patrem , quam proper finita sua tormenta ; magis , quid videris factum esse Divine Iustitiae , quām ob completam suam passionem ; tradidit suum spiritum , & vitam terminavit mortalem , cum tali resignatione in sui Patris voluntatem ; cum tanto amore erga homines , quos redimebat , ut , si ad gloriam Dei , vel ad maius emolumenntum nostrum , necesse fuisset perseverare in agonia illius passionis , per otiam aeternitatem , aut rejetere millies , iterumque millies milles vicibus suas erumnas , pro quolibet nostrum , charitas ipsius prompta fuerit , & constans ad id exequendum . Benedicta sic suscipitima bonitas viscerum Agni nostri JESU CHRISTI , qui tam sublimi eloquentia modo videtur Venerabili Marina indixisse silentium , nè prorumperet in hanc divinam Conjurational formam , ut ipse melius iusdem efficaciam explicaret . Licet vero hic illi dicat , ut tacent , sibique soli servet petitionem , cui nihil negare novit , nihilominus millies alias ei mandat , nè intermitat scribere , quod ipse cum illo agenti contingit , ut omnibus inserviat , ideoque omnes intelligent , qualiter possint diripere thesaurum ipsius misericordiarum . Traueamus ad aliam devotionem , quam hec Virgo alijs occasione à Divina Majestate didicit . Refert ipsa factum hoc modo .

Cum ex jussu & mandato DEI , atque consilio meorum Confessiorum scriptis Madritum , ad quoddam Magistrates , aliquot epistolas , concernentes reformationem morum , & alias admonitiones , quas mihi Deus manifestavit , mēque intimare jussit , perlatas ad Aulam à Patre Michaële de Orenja , Rectore Collegij Sancti Ambrosij ex Societate IESU ; cūmque magnum hunc DEUM rogarerem , ut icta monita , quandoquidem ab ipso essent profecta , acceptarentur , petivi unā , ut me doceret , quid Ejusdem

Ss

Maje-

Majestas etiam à me facti vellet; atque iussa fui ab eadem Majestate, applicare pro bono successu, quidquid novem die- rum spatio agerem ac pateret, & per eosdem omnes quotidie septies orationem, quam me eadem Divina Majestas docuit, dicere loco septem Horarum Canonica- rum, quas recitat Ecclesia. Oratio ad verbum fuit ista:

Domine mi Omnipotens, & miseri- corts DEUS, rogo te quām demississimè possum, per temetipsum, & per pre- tiosum sanguinem, profusum ab unigenito Filio tuo, per excellentissima ejusdem me- tria, unaque Sanctissimæ ipsius Genitri- cis; ut miserearis, siisque propitiis populo Christiano, ac disponas & dirigas omnia opera nostra ad majorem gloriam & ob- sequium tuum, ac bonum animarum, mé- que adjuves, doceas, & illumines, propter tuam bonitatem. Amen. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto; sicut erat in prin- cípio, & nunc, & semper, & in secula se- culorum. Amen.

Post hoc mea paupereula anima, lo- quens cum Divina Majestate, ei dixit: Quid autem, mi Domine, dabis illi, qui hanc orationem quotidie septies dixerit, prout jubes? Dominus mihi respondit quām gravissimè, dicendo: Tu facis, quod olim fecit Petrus, qui relatis laceris reti- bus, statim petivit premium. His dictis Divina Majestas diu tacuit, ego vero sum- mè eram pudefacta. Deinde Dominus subiunxit: Dabo ijs, qui illam recitabunt, quod do bonis Religiosis recitantibus se- ptem Horas Canonicas; cùm enim à me doceantur, quid illis à me sit petendum, non debeo esse mihi ipsi contrarius, ne- gando ijs, quod in ea à me petunt. Non- ne autem, mi Deus, replicau, hoc est com- mune omnibus orationibus, quæ peraguntur, sicut oportet? Ita quidem est, respon- dit Dominus: sed nunquid non vidisti Pa- triotam familiam, qui suis filijs & famulis per- periò probet omnia necessaria, pro illo- um fustigatione; in festivitatibus tamen atque diebus solennibus ipsis dat aliquid extraordinarium; tale itaque extraordinari- um illis dabo, qui hanc orationem per-

dicto modo dixerint. Ita fuit mea con- DEO convertatio, qui sit benedictus in æternum. Id autem accidit in Septembris anno sexcentesimo vigesimo quinto.

Sequentem devotionem, hacten noua, ob- usitata à multis annis in Hispania, sive no- jori fervore assumendum, tanquam approba- tam à celo: ideo namque nobis ipsam defixa
Ven. Marina, que recenseret, quia sibi quadu- lan cum Deo venerat, his verbis.

In Februario ejusdem anni centesimi vigesimi quinti, postquam illa cum De- mino contulisset, quæ alibi percepisti, præcepis etque mihi Eudem Majestas, ut libi commendarem eos, qui misericor- ter vivunt in peccato, addidit: In praes- tituo statu, atque tot morbis, paucop- tes dicere preces. Confuevis exerceit quandam devotionem, dicendo quin- quies Orationem Dominicam, cum quin- que Salutationibus Angelicis, in hono- rem quinq; meorum vulnerum, quod utique suermisisti. Dico tibi, multum à te boni fuisse præstitum per illam animabu- taorum proximorum. Erhis Domini ve- bis intellexi, quod etiam oratio mentalis soleat esse prolixior, majorq; habere ef- fectus, quæcunq; tamen oratio vocalis, si debito modo dicatur, si quoque accep- sima divinis ipsis oculis. Ut vero pra- dicta devotio aliquibus, forsan ean ignoc- tibus, communicetur, volo illam hic re- ferre, prout ego ipsam exercui, iam inde à juventute, ac didici ab Arbitro mez co- scientie. Prima oratio Dominicæ dicitur, cum sua Salutatione Angelica, ad peti- sum vulnus manus dextra, offrendo illi Deo, pro felici statu Sancte Matris Eccl- esiz. Secunda ad manum sinistram, eti- tamque pro animabus Purgatori. Terti ad vulnus pedis dextri, pro capitib; Re- publicæ, Judicibus Ecclesiasticis, & o- cularibus, orando DEUM, ut ea ille- minet, quæ fasciant obligantia scu- torum statuum, & officiorum. Quæ ad vulnus pedis sinistri, pro cultus in peccato mortali, rogando De- UM, ut illis concedat efficacia anti- ad emergendum ex illo. Quinta al- crucifixum vulnus lateris, pro iussu;

existentibus in gratia Dei, petendo ab E-
jus Majestate, ut ipsos in ea conservet, lar-
giatürq; illis præstantissimum donum per-
severantie. Glorificetur iste Dominus in
suis creaturis. Amen.

Alias devotiones certi numeri Sacrificiorum Missa Dominus, & benedicta ipsius Master docuit Venerabilem Marinam, quas ipsa nobis descripsit in quibusdam supra relatis chartis. Faxit Divina Majestas, ut sicut earum usus erit summè proficiens, ita quoque sit pijs animabus frequens, quem ob finem illas hic appono ipsius hujus Virginis verbis, que sic ait.

Majestas Domini Dei nostri docuit
meam animam, ex infinita sua bonitate,
hanc sanctam devotionem, quam nunc re-
feram, dicendo, eam esse magni momen-
ti, & multum utilium ad maiorem anima-
rum profectum.

Dicenda est una Missa, de Incarnatione Domini & Redemptoris nostri Christi Iesu, atque novem in honorem novem mensium, quibus Ejusdem Domini Majestas delituit in visceribus Sacratissimae Virginis Matris suæ, ac Dominae nostræ. Alia præterea Missa, de Sanctissima Nativitate ejusdem Domini & Salvatoris nostri. Sunt universum undecim.

In prima Missa debemus à magno nostro Triuno Deo, per merita Christi Jesu, & per sublimissimum ipsius Incarnationis mysterium petere, ut dignetur animabus nostris, ex sua gratia & misericordia, largiti nova, ferventia, & efficacia desideria ineundæ, & inchoandæ novæ vitae, quæ sit eximia virtutis & perfectionis, atque obtinendi incensi & ardoris spiritus, in divino ejus amore.

In novem sequentibus Missis petere
oportet, per novem illos menses, quibus
Sacratissima Ipsius Majestas, pro nostra
salute & remedio, est dignata coarctari &
includi in Virgineis viceribus sux puris-
simæ Matris, ut nobis concedat novam
gratiam ac dispositionem, ad amplecten-
dam in rebus omnibus, & implendam san-
ctissimam ejus voluntatem, observando
non solum præcepta legis ipsius, verum
etiam consilia Evangelica.

Vita Mar. de Escob. Pars II.

In ultima Missa, quæ est de Nativitate,
orandum est Deus, per mysterium hujus re-
cens nati Domini, ut nobis, pro omnium
suarum misericordiarum complemento,
concedat felicem mortem, initium veræ
vitæ, & beatitudinis æternæ, ubi nostra
anima incipiat vivere in solo suo Deo, ipsò
que frui, per infinitam ejusdem bonitatem;
quis sit benedictus. Amen.

*Adverendum est, non designari à Venerabili Marina in novem intermedis Missis materiam, quod facit in prima & ultima, id. óque videntur posse dici occurrentes ijs diebus, aut votiva, quas ejuslibet devoctio delegevit. Secundam de rationem triginta quatuor Mis-
tarum, quam ipsa in summis angustys & ne-
cessitatibus usurpabat, jubendo eas dici, vel au-
diendo in suo Oratorio, refert sequentibus ver-
bis.*

Inspiravit Majestas Dei Domini nostri
meæ animæ aliam devotionem triginta
quatuor Missarum , atque deinde dixit ,
eam sibi placere , & se illi sanctissimam fu-
am impetrari benedictionem , ac velle pra-
stare magnas gratias & misericordias ijs ;
qui ipsam usurparent , favorémque ejus
ita postularent . Praxis devotionis est
hæc .

Tres Missæ in honorē Incarnationis Je-
su Christi Domini & Redemptoris nostri.
Tres de sanctissimis ejusdem Nativitate. Tres
de sacrofanta Circumcisione. Tres de
adoratione Regum. Tres de eodem à be-
nedita ipsius Matre presentato in tem-
plo, post quadraginta dies. Tres de fuga
in Aegyptum. Tres de festo perditi pueri,
quando fuit à sua Matre inventus inter
Doctores. Tres de baptismo ejusdem Do-
mini. Tres de passo, & mortuo in cruce.
Tres de gloriofa ipsius resurrectione. Tres
de admirabili ejus ascensione. Una de tri-
umphali assumptione ipsius Sanctissimæ
Matris Virginis Mariae.

Priores haec triginta tres Missæ offertur
debent in honorem triginta trium anno-
rum, quibus Divinus Redemptor noster
est veritus inter homines, & vixit in hac
vita mortali, operando salutem nostram:
atque Beatissima Trinitas est humiliter
roganda, per meritum ejusdem Servatoris.

nostræ Domini Jesu Christi, & preciosum ipsius sanguinem effusum pro nostra salute, ut nobis concedat vitam sanctam, adeoque virtutibus plenam, ut sit quædam gratissima divinis ejus oculis; & sanctissimam ac felicissimam mortem, per sanctissimam mortem Christi amabilissimi Domini nostri, liberetque nos per omnia hæc sanctissima mysteria à penitentia Purgatorij, quas nostris peccatis promeremur, & eas nobis condonet. Postrema Missa de assumptione est offerenda Deo in honorem hujus Dominae, ut agat nostram Patronam apud Divinam Majestatem, pro consequendis omnibus istis misericordiis.

Dicta devotio est efficacissima non solum ad obtainendum, quod annotayimus, verum etiam quamcunq; aliam rem temporalem, quam optamus, dummodo non impedit majoris gloriæ, & bonum animæ, quæ eam petit.

Dixit mihi insuper idem magnus Dominus noster, satis fore ad assequendos hos favores, ci qui non posset Missas dicere, ti illas eadem intentione, & ad eundem finem audiret: quodsi quis neq; hoc præstare posset, propter legitimum impedimentum, idem obtenturum, recitando triglies ac ter orationem Dominicam, totidemq; vicibus Angelicam Salutationem, loco triginta trium Missarum, servato ordine dictorum posteriorum; loco ultimæ verò Missæ ter Salve Regina in honorem Sanctissimæ ipsius Matris. Benedictus sit magnus iste Dominus, qui se tam liberamente exhibet in præstandis nobis gratijs. Amen, amen.

Tandem ipsam Virgo Domina nostra docuit aliam devotionem quatuor Missarum, quam nobis eadem Venerab: Marina, tanquam utilissimam, ad impetranda magna dona, ita descripsit.

Feriâ quintâ, die decimâ octavâ Decembris, anno sexcentesimo vigesimo quinto, antequam illeceret, dum loquerer cum duabus meis sociabus de rebus spiritualibus, & proficiens animæ, ipsæ que mihi referrent, quantum quædam personæ proficiunt, eò quod audivissent, vel curavissent dici Missas, de quibus alibi sum

locuta, vidi Virginem Dominam nostram, quæ me peramant compellavit, & post alia mihi dixit, quod me esset doctrina aliam brevem devotionem Missarum, atque tam utilem animabus, ut mihi significaret, esse longè efficacior, quam ego hinc possum exprimere, non solum quod fructus spirituales, sed etiam bona temporalia, & sanitatem corporis, si non adversentur spiritui, & honori Dei. Devotio consistit in quatuor Missis, si tres dicantur ad Sanctissimam Trinitatem, singulæ in honorem singularium Personarum, & quarta Missa de ipsa Sanctissima Virgine, in honorem Sacrofæcti Mysterij Incarnationis Filii Dei, in purissimis ejus viceribus. Mea Domina, & Celsissima Regina cœli, dum ego; quomodo haec Missæ sunt offrendæ, quæ sunt tam admirandæ efficaciz? Sufficietne, si tres primæ Missæ dicantur in honorem trium Divinarum Personarum suo ordine, ac deinde in quarta, quæ dicitur in honorem illius Sacrofæcti Mysterij, quando concepisti Filium Dei, omnes reponantur in tuis sacratissimis manibus, ut illas præsentes Deo, ad intentionem, & pro necessitatibus illius, qui es dicit, aut curat dici: In nomine Domini, respondit haec magna Domina, bene placet: Deus enim mihi dignatus omnino manifestare, ut intercedam pro ijs, qui te mihi commendant. Hoc mihi dictum fuit à Celsissima Regina Cœli. Benedicatur tu, & benedictus sit fructus ventris ejus. Amen.

Concludo presens caput, mouendo Letitem, quod Sanctissima Virgo magni fecerit dissequim sibi, & Sanctissimo ipsius Filio praestitum, in promovendis bujusmodi devotibus, pro eoque egeris Venerab: Marina gratias. Patebit id ex uno exemplo & eventu, qui illi consiguit cum Sacratissima Reginæ, concernente corollas preciatoria benedictione, quibus in hac historia est rotis serua, per quas Venerab: Marina in nonnullis annis exercitabat devotionem Roarum. Narrat in ipsa his verbis.

Dic Dominica, septimâ Martij, hoc anno sexcentesimo trigesimo secundo, ubi loquentem Virginem Dominam

stram, & statim agnovi ipsius vocem. Post hoc eam vidi cum multis Angelis, quæ mihi svavissimo vultu dixit: Amica, venio, ut tibi gratias agam pro obsequio, quod præstas Deo, & mihi, dum promoves devotionem Rosarij per eas corollas, quas das tuis proximis. In premium hujus obsequij tibi fero cœleste cimelium, per quod tibi communicabitur lumen, ut ad gloriam Dei bene procedas in dicendis & agendis rebus spectantibus ad ipsius honorem. Ego audiens hæc verba aspexi, quid haberet in suis sacris manibus, & vidi in ijs quandam veluti patenam, cui erat su-

perposita hostia splendens instar Solis: & cum illa præcessa Domina suam manum admiraret meo pectori, aperuit illud absque ullo dolore aut molestia mea, ac si difbularet quempiam thoracem, positóque intus dicto cœlesti cimelio, rursum eadem facilitate clausit. Tum mihi cum magna svavitate, & indicijs amoris dixit: Nunc vale amica; & comitantibus ipsam omnibus ijs beatis spiritibus, hi reversi sunt ad cœlum, & illa desit à me videri. Laudetur in æternum Deus, qui est tam liberalis in suis misericordijs.

Amen.

CAPUT XXVII.

Visiones & doctrina, quibus ipsi Deus exposuit modum, quo Ejusdem Majestas consuevit ducere animas.

Dicit doctrinam moralem, & p̄fissimas devotiones, qui us Venerabilis Maria nobis posset prædæsse, etiam qui fuerimus signes in cognitione, & frigidi in affectu, incipiens agere ait sublimiore genere eruditioris, quam Deus huic sue spōse, per visiones & verba manifestavit. Erit utilissima serio incipit in tib⁹ insistere via perfectionis, quoniam & Magistris corundem directoribus: solatium namque habebunt, dum hic usū comprobata videbunt documenta, que de isto arguento Sancti Patres, & Ecclesia Luminaria nobis conscripta reliquerunt. Prima hujus generis charta, in quam incido, est, ubi sic ait.

Dixerat quispiam Religiosus, servus Dei, Confessarius cuiusdam personæ virtutis, vivere eam internè multis à Deo præditam gratijs & favoribus, cum magnis affectibus & motibus suæ animæ, tenera devotione, atque amore sui Dei, & rebus hujusmodi, ita ut se vix inde posset abstrahere, aut ulli alteri rei impendere. Sustentabat ipsum Deus in hoc statu suis impenfis, id est in adversitatibus & afflictionibus, quæ in hac vita nequeunt defelicie, erat valde resignata in divinam vo-

luntatem, exercendo facile, & cum solatio virtutes. Placuerunt mihi principia spiritualia hujus animæ, in qua Deus pedem prius fixit amoris, svavitatis, ac dulcedinis, quam timoris, ac difficultatum in exercito perfectionis; id quod denotabat indigentiam istius animæ debilis ac tenelle, atque adjutæ à sua natura. Expendenti hoc mihi coram Deo, dixit Ejusdem Majestas.

Adverte, Marina, cum hac, & quavis alia anima, quam in simili habeo statu, meo modo gero, quem tibi nunc dicam. Æternā mē sapientiā cognosco ex una parte naturam, propensiones, imbecillitatem; ex altera vero bonam dispositionem talis creaturæ. Incipio igitur illam educare instar matris ad ubera mea, sustento eam dulci latē, gesto in meis ulnis, nē pedes ipsius cesperent; blandior illi, mēque exhibeo benevolum, & omnia ad virtutem spectantia reddo facilia: atq; ita progradientur sinē defatigatione, & ac si portaret lecticā, omnem in me collocans suam confidentiam. Taliter ipsam educo, donec videam esse solidatam, ac radicatam in meo amore. Tum illam sensim sīne sensu incipio ablactare, & evolvere ē fascijs, ut jam comedat panem cū crusta,